

denne omsætningsgrænse på disse 15 mio. kr. skal være baseret på en forventet omsætning som et gennemsnit i de næste tre år, så spørger jeg i al stilfærdighed: Hvem er det, der forventer? Hvem skal kontrollere, om man nu forventer det rigtige? Hvad skal man gøre, hvis en forretningsindehaver nu siger: Ja, jeg har en omsætning på 20 mio. kr. eller måske 25 mio. kr. det første år og det andet år, men jeg forventer faktisk, at min forretning lukker det tredje år?

Hvad gør man i sådan en situation? Hvem skal man anmelde sin forventninger til? Skal man anmelde det til kommunen? Eller skal man ned i butikssankenævnet, der heldigvis også er ophævet. Vil det så sige, at politiet skal komme og se folks regnskaber efter og sige: Petersen forventer altså, at han i år vil ligge på det og det niveau. Er det nu realistisk, eller er det ikke realistisk?

Altså, jeg tror i al stilfærdighed, at ministeren og regeringen må indrømme, at vi her har lukket op for et bureaukratisk foretagende, som vi ikke kender enden på.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg er ikke i tvivl om, at de erhvervsdrivende og butikshandelen har styr på, hvilke varegrupper de sælger, men jeg er da noget i tvivl om, hvorvidt de vil have den samme og en ensartet definition på, hvilke varegrupper der hører til dagligvarebegrebet, og hvilke varegrupper der hører til langvarige forbrugsgoder, og det skal de jo opgøre for hver enkelt varegruppe.

Det, der er problemet, må jeg sige til erhvervsministeren, er jo også, hvis en butik administrerer på én måde og en anden butik på en anden måde. Hvad er det så for en instans, der skal tage stilling til, hvilken måde at administrere på der er den rigtige, og hvilken der er den forkerte?

Der vil altså blive tale om et system her, hvor der i virkeligheden er sådan et tagselvbord, hvor den enkelte butik definerer varegruppernes tilhørsforhold, og der er ikke nogen appelinstans, der er ingen kontrollinstans, der er ingen til at håndhæve reglerne; det er det rene anarki, man vil indføre.

Jeg har ikke fået svar på mit spørgsmål om, hvad § 4 betyder, hvor der er tale om butikker, som hovedsagelig sælger udvalgsvarer. Hvad er hovedsagelig? Hvad betyder det i praksis? Hvor er grænsen? Og jeg har heller ikke fået at vide, hvem der skal håndhæve denne paragraf.

Endelig vil jeg godt spørge om de forventede omsætningsstal for de nye butikker. Er der noget i vejen for, at et stort supermarked, som ved, at det vil ligge langt, langt over 15 mio. kr., når det er nyetableret, bare siger: Jamen vi forventer en omsætning på 14 mio. kr., og vi kører i tre år med henblik på at slå et par konkurrenter af marken i første omgang, og når de er væk, så ved vi godt, at vi skal lukke om søndagen, men så har vi opnået noget af det, vi gerne ville. Vil det ikke være en realistisk mulighed bare at køre i tre år?

Eller en Bilka, der er nystartet og siger: Vi tager lige de tre første års søndage med. Det kan godt være, at de fleste Bilkaer ligger på en højere omsætning, men hvis Bilka selv mener, at det er realistisk, så kan jeg da godt høre argumentet: Hvem har mere forstand på Bilkabudgetter end Bilka selv, og hvis de mener, det er realistisk med 14 mio. kr., så er det vel rigtigt, indtil det tre år senere viser sig, at det var det ikke, og så holder man søndagslukket. Kan det ikke lade sig gøre? Er det ikke vilkårligt? Er det ikke lidt urimeligt?

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi videre i ordførerrækken. Fru Pia Kjærsgaard.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil ikke undlade at sige, at jeg synes, den sidste bemærkning fra hr. Jørn Jespersen fra Socialistisk Folkeparti var fin. Jeg kunne ikke have sagt det bedre selv. Hvem har mere forstand på Bilkas budgetter end Bilka selv? Det synes jeg var flot sagt.

Og det var så fuldstændig, synes jeg, en bemærkning, som Venstre, De Konservative eller Fremskridtspartiet også kunne være kommet med.

Men tilbage til ordførertalen. Jeg vil sige endnu en gang: Nu står vi her og diskuterer lukkelov, og hvis vi ikke nu én gang for alle tager en beslutning om at afskaffe denne folketingskabte, formynderiske, bagstræberiske, forbrugersjændske lov, så vil vi stå på denne talerstol gang på gang på gang og diskutere, hvad vi nu skal stille op med denne håbløse størrelse.

Jeg vil heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at da de første avisreferater kom frem om ministerens initiativ, troede jeg faktisk, at det her var en liberalisering, lige indtil man læser lovforslaget, lige indtil man kommer til den her diskussion i dag; så finder man ud af, at